

PLACIAJAME PASAULYJE

VATIKANAS

Šv. Tėvas Didžiosios Savaitės ir Velykų švenčių proga pasakė ne vien katalikams, bet ir visiems krikščionims įsidėmėtinų žodžių.

Antrą balandžio, kalbėdamas tūkstantinei jo lankytojų miniai, Paulius VI nusiskundė jog šiuo metu Bažnyčia marintė marina daugelis ją apleidžiančių kunigų ir daugelyje pasaulio kraštų varžoma jos laisvė.

Dar skaudžiau nusiskundė, jog meta savo didžias šventas pareigas net kaikurie aukštieji dvasininkai ir tuo labai papiktina tikinčiuosius. «Bažnyčia kenčia nuo daugelio savo vaikų kritiškų maištavimų, ardančių jos organizaciją. Maištauja kunigai, mokytojai, pasauliečiai, kurie turėtų būti pasišventę liudyti Kristų pasauliui; maištauja prieš Bažnyčios kanoniškuosius įstatymus, prieš jos tradicijas, prieš jos vidinį susiklausymą, prieš jos autoritetą; maištauja prieš nesikeičiančią tiesą, prieš vienybę ir meilę, prieš pačius pagrindinius šventumo ir pasiaukojimo reikalavimus.

IR JIS PRAŠO:

«Neatsakykite mums savo dvasinio solidarumo ir maldų, ir neteiskite savęs apsėsti baimei, nusiminimui ir neviltčiai».

Jis priminė, jog Bažnyčia Didžiosios savaitės metu, besigilindama į savo Atpirkėjo kančią ir mirtį ant kryžiaus, labiau negu bet kuriuo kitu metu jaučia liūdną savo silpnybę ir nuolankiai ją priima kaip atgailą, apivalymą ir atpirkimą».

DIDŽIJI PENKTADIENI

Šv. Tėvas priminė: «Dažnai esame gundomi tikėti, jog ir gerus valyklus išgelbėti galima tik griebiantis jėgos smurto, keršto, puikybės, atsikant akim už akį, dantim už dantį». Čia jis priminė Vietnamo, Nigerijos ir arabų-žydų karuose praktikuojamus žiaurumus. Taika kuriama ne grūbia jėga ir smurtu, o kaip tik tik tomis krikščioniškosios mės dorybėmis: «nuolankumu, atlaidumu, teisingumu, saugančias neįžeisti savo artimo, laisve šlovinti Dievą, išpažinti tiesą, tarnauti visiems savo broliams, nuolankios ir stiprios meilės jėga, net pasiaukojant iki mirties prie kryžiaus».

JERUZALĖ

Iš viso pasaulio kraštų Jeruzalėn suplaukė tūkstančiai katalikų ir kitų krikščionių Didžiosios Savaitės ir Velykų apeigoms atšvęsti. Izraelio vyriausybė stengėsi palaikyti tvarką, budėjo apsaugoti mal diuinkus nuo arabų partizanų grasintų atentatų. Kaikurie maldininkai V. Jėzaus kančios keliu ėjo nešdami pasidirbtus didelius sunkius kryžius.

Pakeliui į Kalvarijos kalną katalikai ne vienoje vietoje susitiko su žydais, einančiais raudoti prie «verksmų sienos». «Verksmų siena» žydams todėl yra brangi, kad ji yra buvusios žydų šventovės liekana, prie kurios jie iš gatvės pusės gali prieiti. Visą buvusios šventovės kiemą valdo musulmonai ir ten neleidžia žydams eiti melstis.

PARYZIUS

Amerikiečių ir Pietinio Vietnamo taikos derybos su Šiaurės Vietnamo ir Vietkongo

partizanų vadais Paryžiuje iki šiol neduoda jokių apčiuopiamesnių vaisių. Abi šalys užsėpyrusios laikosi savo nusistatymų ir nenusileidžia. Fina gandai, jog šalia tų derybų vykstančios kitos, slaptos, tik Šiaurės ir Pietų Vietnamo vyriausybės derybos, nors oficialiai tai ir neigiama.

J.A.V.

Labai iškilmingai palaidotas buvęs Šiaurės Amerikos prezidentas Ike Eisenhower. Laidotavėse dalyvavo daugelio valstybių vyriausios vyriausybų galvos. Tarp jų krito akin Prancūzijos prezidentas generolas Charles De Gaulle. Velionis buvo amerikiečių labai mėgiamas ir net mylimas prezidentas. Buvo labai žmoniškas, malonus, vis šviesaus veido, vis linkęs išklausti kitų nuomones. Paskutinio karo metu jis vadovavo didžiajam ir lemiamam puolimui Hitlerio galybei Prancūzijoje ir visoje Vakarų Europoje su triuškinuti.

Idomus Laiškas iš Lietuvos

Šiomis dienomis atėjo vienam tautiečiui laiškas iš Lietuvos. Rašytas kovo 16 dieną. Nenorėdami sudaryti nemalonumų laiško rašytojams, neduodame čia nei jų, nei gavusio vardo pavardės. Išleidiame tik grynai šeimyniškas žinias.

Red.

Mylimieji,

Atrodo, kad šįmet bus vėlyvas pavasaris. Jau praėjo pusė kovo mėnesio, o vis dar nenori šaltis atleisti, nors jau skaitosi pavasario mėnuo.

ŠIANDIEN PAS MUS eina balsavimai į vietos savivaldybos tarybas. Todėl mudu su Petronėle šnunešėm savo ir dviejų sūnų ir vienos marčios balsus. Pas mus taip galima. Žmonės nenori eiti balsuoti, nes tik vienas žmogus išstatytas ir už jį balsuoj, tad vistiek jis bus išrinktas, ar eisi, ar ne, o kiekvieno pareiga balsuoti. Yra visiems rajonams paskirti agitatoriai ir jie turi varyti balsuotojus į rinkimus. Todėl ir susidaro toks didelis balsuotojų nuosimtis.

VISKĄ PAS MUS VALDO KOMUNISTŲ PARTIJA. Pirminkai-viršininkai daugiausia mūsų žmonės, o pavaduotojai atsistatę iš plačiosios tėvynės Rusijos. Tie ir duoda nurodymus kaip tvarkytis ir veikti.

Ankečiau prie Lietuvos buvo 25.000 rusų, o 1961 m. jau buvo apie 231.000 ir dabar bus apie 400.000.

Per karą labai daug žmo

nių išaaidino Lietuvoje — apie pusę milijono. Žudė vieni kitus, žudė ir karas. Žuvusius paimdė iš Rusijos atgabentais, nes pas mus geresnis gyvenimas. Maisto yra pilnai, o kitur silpniau. Dar jie (rusai, Red.) gauna lengviau butus ir geresnį darbą, tad daug ir pervažiuoja.

Dabar gyvenimas kaime paverstas kulūkais ir valdiškais tarybiniais ūkiais. Gyventojai turi tik kokias triobas ir gauna savo reikalams nuo 25 iki 60 arų žemės. Tad dar išsilai ko po vieną karvę ir eina dirbti į tuos ūkius. Arklių mažai yra, o daugiausia traktoriais dirba.

Gyvena neblogai žmonės, nieko nereikia taisyti. Tik ant maisto, apsirėdymo ir išgėrimo pinigų reikia. Dabar susitvarke jau geriau, tad ir uždirba geriau.

Jaunimui dabar gerai, nereikia ganyti. Gano dideli žmonės. Jaunimas visokias saviuoklas turi; paaugliai į mokyklas eina. Dar juos visur nuveža mašinom į ekskursijas ir visokius subuvimus.

Keliai centriniai geri, ma-

Lietuvių Šeimos ir Švietimo Metai

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkui

JUOZUI

MATELIONIUI

sulaukusiam šešiasdešimto gimtadienio nuoširdžiai sveikiname.

Vila Zelinos Šv.

Juozapo Parapijos

Taryba

P. JUOZA MATELIONI

sveikiname švenčiantį 60 metų sukaktį!

Kas iš S. Paulo lietuvių nepažįsta jubilato. Per visą savo gražiausią amželį darbuosi ir tebesidarbuoja mūsų tarpe ir kaip industrialas, ir kaip prekybininkas, ir kaip įvairių lietuviškų organizacijų narys ar pirmininkas.

Labai jautriai jis išgyvena kiekvieną lietuvišką reikalą, nesigaili jam nei savo laiko, nei darbo, nei lėšų. O kiek buvusių lietuvių karo pabėgėlių jis išėmė iš Campo Limpo, apirupino butu ir darbu?

Šiuo metu jo veikla stipriausiai reiškiasi Šv. Juozapo Vyrų Brolijoje, kurios pirmininku jis yra jau daug metų, ir Brazilijos Liet. Bendruomenėje, kurios jis yra išrinktas. Jubilatas p. Juozas Matelionis yra išvaręs gilią ir plačią vagą S. Paulo lietuvių gyvenime. Minėdami šešiasdešimtąjį jo gimtadienį liakime dar daug darbingų ir sekmingų metelių mūsų tarpe!

Šių daug važinėja, kelionės neperbrangios, tad lengvai gali visur nuvažiuoti.

Mieste dirba po valandom. Užtat jaunimas daugiau eina iš kaimų į miestus gyventi ir miestai auga, o kaimai mažėja.

Mieste uždurbiai nedideli, tad kiek sunkiau išsiverčia. Iš uždurbio lengvą mašinėlę nusipirkti sunku. Mes tai nei mūsų sūnūs jokia stambesnio turto neturime. Bet prie šitos (komunistų. Red.) tvarkos beveik ir nereikia. Pragyvename šiai dienai, dar ant kokios savaitės kitos turim atsargos ir gana visko.

Butai valdiški. Nuoma nebrangi.

Į partiją dar nei mudu, nei vaikai nepribrendę.

Tiek tai laiške žinių apie dabartinį gyvenimą Lietuvoje. Krenta į akį keletas dalykų.

Visų pirma tai rinkimų komedija. Partija pastato vieną žmogų ir žmonės turi už jį balsuoti. Ir tai vadinama demokratija! Ir kai vienas žmogus gal nuėjęs į rinkimus paduoti ir kitų balsus, tai parodo kaip žmonės nenorom eina balsuoti. Antra: kai yra tik vienas kandidatas, tai nėra ko atrinkti, tai nesvarbu kas balsus paduos — vistiek tą vieną komunistų patikėtinį teirinks. Ir tai komunistai vadinama laisvais rinkimais! Ar tai ne tas pats kaip pasakyti žmogui: štai yra viena virvė, tu imk ją, užsinerk ant kaklo ir laisvai pasikark.

Dar kartą perskaitykit eilutes apie žmonių gyvenimą kaime. Visos žemės yra kolūkių.

Žmonėms duodama nuo 25 iki 60 arų darželiai. Juk ar ne šitai taip gyvano tais prakeiktais buržuazijos laikais mūsų kaimo bėdnuomenė! Tada juos komunistai «užjautė» kaip baisesiai išpaudojamus didžiausius vargšus, ragino juos sukilti nusikratyti dvarininkais ir taip toliau. O dabar visos Lietuvos kaimų visi gyventojai paversti tokiais kumečiais, senovės baudžiauninkais, ir komunistai didžiuojasi savo rojumi! Kaip baudžios laikais kumečiai priklausė nuo dvarininko malonės, mito tik tuo, ką dvarininkas jam numetė, taip dabar kolūkiečiai turi pasitenkinti tuo, ką komunistai jam numeta. Ir nebėr kam pasiskųsti. Ar neliudija didelio žmonių bėdnumo ir tie laiško žodžiai:

«PRAGYVENAME ŠIANDIENAI, DAR ANT KOKIOS SAVAITĖS KITOS TURIM AT-SARGOS, IR GANA VISKO». Tai tau gana!

Kur tu sutiksi žmogų, ypač tėvą ar motiną, laisvame pasaulyje, kurie pasitenkintų tu rį kuo pragyventi tą vieną dieną ir dar atsargos porai savaitėjų? Kaip gali būti laisvas žmogus, nežinodamas, ką jis valgus po 4-6 savaitėjų? Juk jis turi lankstyti komunistų partijai, jei nori būti tikras, kad visada turės duonos duonos kėsnį. Kodėl komunistai bijo, kad žmonės būtų turtingesni? Todėl, kad tada žmonės galėtų gyventi kaip jiems patinka. Tokiu atveju griuva komunizmo pastatas!

(Bus daugiau)

Kur Šauktis Nelaimėje?

NAUJA ŠV. KRYŽIAUS SOCIALINĖ TARNYBA

JUOŽAS PRUNSKIS

Vyras geria ir muša žmoną. Senutei reikia išeiti iš ligoninės, o neturi kur. Mirė apleistas žmogus, kurio lavono niekas nenori atsiimti. Visai nesuvaldomas vaikas mokykloje ar namuose. Motinai reikia gulti ligoninėn, o nėra kur dėti mažų vaikų ir t.t. Ką daryti?

Čia pagalbon ateina viena iš pačių stambiausių lietuvių įstaigų Chicagoje — Šv. Kryžiaus ligoninė, turinti 400 lovų, vien pirmosios pagalbos skyriuje 1967 m. turėjusi 18.882 pacientų.

ATVEŽA BANDŽIUSI NUSIŽUDYTI

Nuo 1966 metų ligoninėje veikia socialinis skyrius, kur dirba 3 su magistro laipsniu, 1 su bakaluro laipsniu ir 1 gailėstingoji sesuo bei 2 sekretorės. Šio skyriaus tarnautojams reikia atlikti įvairius uždavinius. Pavyzdžiui ligonei susidaro problema grįžti į namus dėl girtuoklio vyro. Kreipiamasi į šį socialinės tarnybos skyrių, kurio tarnautojai su ligone aptaria, ką daryti, reikalauja pasikalbėti su tuo vyru, randa išeitį. Kitiems reikia ligoninėje ilgiau gulėti, o čia nėra lėšų. Socialinė tarnyba suranda iš kur nors pašalpą. Atveža kartais pusiau nusižudžiusį. Reikia jį nuteikti pagalbos ieškoti ir šeimai patarti kur kreiptis. Tą ir atlieka socialinės tarnybos žmonės.

Nuo 1967 m. rudens seselė Almarita, suprasdama reikalą padėti visuomenei, atidarė naują skyrių, į kurį gali žmonės kreiptis su visokiomis problemomis. Jiems socialinės pagalbos tarnautojai nurodo, ką daryti, kur ieškoti pagalbos.

IŠBADĖJUSI MAŽYTĖ

Kartą į Šv. Kryžiaus ligoninę atvežė 8 mėnesių mergytę. Ji tesvėrė tik 8 svarus, nors kai gimė jau buvo 7 svarų. Aiškūs neprižiūrėjimo atvejais. Reikėjo aplankyti jos tėvus, surasti to priežastis, rasti kokią išeitį. Kartą kreipėsi vyras, turįs mažus vaikus, bet neturįs, kas juos prižiūrėtų. Iš kitos pusės, atsirado be užsiėmimo moteris, kuriai net gydytojas patarė rasti kokį naudingą darbą, bent kelioms valandoms dienoje. Ir taip ji buvo nukreipta į ano vyro šeimą.

Kartais ligoninėn atveža vyresnio amžiaus žmogų, kuris susilaužęs koją. Pagijus vaikai nebeturi atsiimti. Sako, jie dirba, kas gi prižiūrės seną. Reikia padėti surasti prieglaudą, sušaukt susipešusio senelio-lės vaikus, aptart, pas ką apsigyvens. Kai svetimas padeda tarbis, šalčiau, blaviau randama išeitis.

KAI NIEKAS NEATSIIMA IŠ LAVONINĖS.

Būna skaudu, kai iš namų atveža kokį vienišą. Vienas

senukas mirė ir niekas nenorėjo paimiti jo lavono. Socialinės tarnybos žmogus nuvažiavo į jo butą, išklaušė iš saviainių, kas dažnai pas senuką ateidavo ir pagaliau surado, kas imtųsi laidotuves tvarkyti.

Gana daug ligonių teturi socialinį draudimą, bet neturi jokių santaupų. Reikia tokiems parūpinti miesto ar kaimo labdaros pašalpą. Būna atsitikimas, kad motina ligoninėje, o vyras dirba. Nėra kam vaikų prižiūrėti. Tokiam atvejuje padedama gauti žmogų iš kurios tam specialiai įsteigtos organizacijos. Kartais netekėjusi motina laukiasi kūdikio. Toj tragiškoj padėty nemato, kaip toliau tvarkytis. Socialinė tarnyba ir čia padeda rasti išeitį.

JEI VYRAS PABĖGA?...

Čia vėl šeimoje vyras pabėga, lieka žmona su vaikais, nežinanti ką daryti. Tokiais atvejais socialinės tarnybos tarnautojai randa įstaigas, kurios teikia pagalbą. Yra daug įstaigų padėti žmogui ligoje, neturte, senatvėje, nelaimėje, tik jų nežino, nesugeba kreiptis, ir čia pagelbsti tas naujas Šv. Kryžiaus ligoninėje suorganizuotas skyrius. Visų pirma jie padeda į šią ligoninę patekusiems pacientams, o kiek sąlygos leidžia ir kitiems apylinkės gyventojams.

LIETUVĖ SOCIALINIO SKYRIAUS DIREKTORĖ

Šio skyriaus direktorė Regina Kulienė (operos choro pirmininko žmona) yra jauna sumani, energinga inteligentė, gimusi Tauragėje, augusi Hanau stovykloje, studijavusi

Toronte ir ten dirbusi katalikų labdaroje. Persikėlus į Chicago šioje tarnyboje dirbo Chicagos universitete, bet jai labiau patinka dirbti su savais žmonėmis, dėl to ji atėjo į Šv. Kryžiaus ligoninę. Ji turi taip pat išmokslinimą ir patyrimą, kad Lojolos universitetas atsiunčia savo studentus čia šioje šakoje pasipraktikuoti ir pasimokyti.

R. Kulienė nusišaukia kiekvienam padėti, Atlankiusiam ji pasakoja, kaip va šį rytą vyresnio amžiaus moteris pagal sveikatą jau turėtų iš ligoninės išvažiuoti, bet ji nevažiuoja — kur ras geriau. O jeigu gydytojas išrašo iš ligoninės, ne Medicare toliau nebemoka. Reikėjo šaukti moters gimines, su jais kalbėtis naujai susirgusieji plūsta į ligoninę ir trūksta lovų.

VIENOS EPILEPTIKĖS TRAGEDIJA

Vėl kita moteris, 25 m. amžiaus, serganti nuomariu, vargo iš niekur negaudama pagalbos. Namiškiai jai teduoda 20 centų per savaitę savoms išlaidoms. Nuėjusi bažnyčion ji tik meldavosi, kad nebūtų antros rinkliavos, tai dešimtuką atidavus jai liktų dar antras. Ji mėgdavo pasivaikščioti, bet namiškiai sulai kydavo — neik, batus greičiau suplėši. Kai apie tai patyrė šis šv. Kryžiaus ligoninės socialinės globos skyrius, nuvežė ją į šalpos centrą, jai buvo išrūpinta reguliari pašalpa ir ji dabar visai kitaip jaučiasi. Kas mėnuo ji gauna apie \$40 ir apmokėtą gydymą.

Regina Kulienė pasakoja:
—esame gerokai užimti

šiam socialiniame skyriuje, kad vos manoma apsidirbti. Daugelis mano, kad Marquette Parkas tai tik turtuolių rajonas. Bet ir čia yra daugelis, kurie vos namus išsimokėjo, neturi santaupų. Paaukę vaikai išsikelia į priemiesčius. Vyresniausius ima kankinti vėžys, dalinė apopleksija. Tokių ilgai negyjančių ligonių negali ligoninė laikyti, kai dešimtys kitų laukia skubios pagalbos. Lietuviškų gi slaugymo namų nėra. Labdariusose tegali apsigyventi sveikesnieji, kurie patys daugiad ar mažiau save apsitarnauja. Taigi — susidaro problemų. Per metus mūsų socialinis skyrius padeda maždaug 1,000 atvejų.

MAISTAS LIGONIMS I NAMUS

Dėka rūpestingos ligoninės vedėjos — sesers Almaritos ne tik jau nuo 1966 m. veikia šis naujas socialinės globos skyrius, bet yra įvestas paruošto maisto gabenimas ligonims į namus, jei nėra kas jiems maistą atneša ir paruošia. Apie 30 žmonių iš Šv. Kryžiaus ligoninės 5 dienas per savaitę gauna šiltus pietus ir net paruoštą maistą vakarienei. Už abudu pavalgymus, gaunant į namus reikia mokėti 2 su pusę dolerio. Dabartinėse sąlygose tai nėra brangu, ypač kad maistas parūpinamas pagal gydytojo nustatytą dietą. Šiuo laiku visa eilė paliečių gali pasilikti namuose, nereikia ilgiau užsibūti ligoninėje ar kelis į slaugymo namus.

Bus daugiau

Kontra - Zvalgyba Lietuvoje

JONO BUDRIO ATSIMINIMAI

(tęsinys)

Prekybos skyrius turėjo ryšius su vietiniais, nuo manęs tai slėpė. Diplomatinė atstovybė gal turėjo rimtesnius informatorius, bet ir čia aš nedrįsau net klausyti. Oficialiai aš «dieloproizvoditel», bet man nedavė buto nei pasiuntinybėje nei prekybos skyriuje. — Vietos nėra — oficialus paaiškinimas. Ir aš radau prie glaudą čia, — karčiai užbaigė.

— Tai kaip tu pakliuvai į tokią padėtį? Kažkaip keista...

— Ne aš pakliuvau, bet ma ne įkliudė. Ar tu vedęs? — klausia jis manęs.

— Taip. Irgi rusų.

— Gerai sugyvenat? Yra vaikų?

— Sugyvename labai gerai, vaikų nėra. Sakau dar kartą nevažiuok. Kol kas gali būti pas mus.

— Ne. Kad suprastum, štai ką tau pasakysiu. Dabar jau vis vien. Pirmą kartą pakliuvau ant saviškio — tikro ru-

so. Gaila kad taip vėlai. Čia — rodo į širdį, — per daug prisirinko, smaugia, turiu pasakyti... Sutikau Maskvoj mergaitę. Abu viens kitam patikome, pamilome, vedėme ir auginome dvi gražias mergaites (ašaros pabiro, grobė stikluoką ir išvertė į burą). Ko gero galima laukti šiandien po antros revoliucijos Rusijoje. Nieko ypatingo ir nelaukėme, kad tik mūsų šeimos nekliudytų. Stengėmės eiti kiekvienam iš po kojų. Bet... Pirmą revoliucija pagavo ir mus. Kerenskij, Miliukovas, kiek gražių minčių, žodžių. Kokios gražios — šviesios perspektyvos naujai Rusijai. Štai caro laikų biurokratai pašalinti. Ir aš buvau pastebėtas — avansavau. Laukėme steigiamojo parlamento, po jo viskas nusistovės, Lenino, Trockio demagogijai bus galas... Staiga griaustinis... Tai, ko niekas nelaukė — įvyko. Gražių žodžių barstytojai, kas galėjo pabėgo, o mes, liaudis, likome valioje ne svajotojų, o realistų, pavartojusių žiaurią jėgą. Užviešpatavo te-

roras. Padugnės demagogai, karjeristai skubėjo įtikinti naujiems ponams, mes inteligentai — liberalai pasislėpėm po sluota. Savo pareigose aš dar buvau. Žmona irgi tarnavo vienoje įstaigoje. Pastebėjau jos susirūpinimą. Vieną vakarą grįžęs namo radau ją ašarojant Kas tau? Po ilgų «nieko, nieko», pasisakė, jog ją, kaip jauną moterį, persekioja viršinininkas. Tas persekiojė mas toks, kad jai tenka gintis fiziškai. Jos prašymas paleisti iš tarnybos sutikta juokiu — sovietinėje santvarkoje kiekvienas dirba, kur jis paskirtas. Nutarėm, jog aš aplankysiu žmoną jos įstaigoje, gal tas atbaidys agresyvų viršininką. Ir atbaidė. Viršinininkas pasidarė kaip šilkinis, su manim kalbėjosi ne tik nepaprastai mandagiai, o tiesiog draugiškai. Teiravosi, kur ir kokiose pareigose tarnauju. Be galo buvo «nustebintas», kad tik tokioje vietoje ir ta dabar, kuomet naujam režimui taip reikalingi žmonės diplomatinėje tarnyboje.

— Jūs, spėju, ir kalbas mokat? — paklausė.

— Taip, abu su žmona mokame gerai prancūziškai. Bet aš patenkintas savo dabarti-

ne vieta, jokių pretenzijų į kitą neturiu.

— Čia ne jūsų pretenzijos, o reikalas. Dar visai neseniai vienas įtakingas asmuo man nusiskundė, jog daugybės vietų negali užpildyti dėl bent kiek tinkamų žmonių stokos. Matyt, nemoka jieškti. Kodėl tokiai porai kaip jūs abu nepasitarnauti savo šaliai?

Nežinojau nė ką sakyti. Išsiskyrėme kuo ne draugais. Ir jo elgesys su mano žmona iš pagrindų pasikeitė. Praeitais lyg nebūtų buvę. Komplimentai man. Kodėl jūs nesupažindinote mus anksčiau, jog tai gimęs diplomatas. Savo dėmesį jis atkreipė į kitą moterį, kuri tą priėmė palankiai, avansavo tarnyboje ir, turbūt, juokėsi iš mano žmonos naivumo. Namie džiaugėmės su žmona tokiu reikalo susitvarkymu. Nei man, nei žmonai neatėjo į galvą kažkur eiti ieškoti diplomatinės tarnybos. Kad tik mus paliktų ramybėje.

Tačiau greitai laiku aš buvau iškvieistas į atitinkamą įstaigą, apklausinėtas, pareikalauta kelios fotografijos mano ir atskirai žmonos su vaikais, duota man anketa, žmo-

nai, kurią užpildžius turėjome abu atnešti — nesgi žmonai irgi teks užsienyje atstovauti. Neuzilgo buvome iškvieisti vėl ir po trumpo pokalbio atleisti. Po to reikalai ėjo žaibo greitumu. Pagalvojau, žmonės tikrai skubiai jiems buvo reikalingi. Mes su žmona iš vienos pusės džiaugėmės galimybe pagyventi užsienyje, iš kitos, atrodo keista — niekas nieko nepaaiškina, neinstruktuoja — ten vietoje gausite nurodymus iš «savo» vyresnybės. Tas «savo» buvo pabrėžiama. Pagaliau turėjome sekančią dieną išvykti. Man paduodamas diplomatinis pasas. Klausiu žmonos dokumentų.

— Ar jums nepaaiškinta? — Keista, — gavau atsakymą. — Viršūnės paskutinį momentą nusprendė, jog jūs vienas siunčiamas vienam mėnesiui įkaimyninę Lietuvą. Ten nedaug darbo, galėsite pasiropšti, o po mėnesio gausite tikrą paskyrimą kitur, tada atsigabensitė ir šeimą.

Kalbėjęs su manim nesileido į diskusijas, bet pridėjo: Keista klausyti jūsų nepasitenkinimo, jūs atsitiktinai pas kirtas ir jau dėl vieno mėnesio reiškiate nepasitenkinimą. (B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr.\$ 15,00 visoje P Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr.\$ 50 00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr.\$ 75 00; Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 30 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr.\$ 20,00 paskutiniajame N Cr.\$ 15,00. viduriniuose puslapiuose N Cr.10,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Prie Lietuviškos Šeimos Židinio

Š. Amerikoje einąs DARBININKAS nagrinėja mūsų šeimos reikalus. Persispausdiname ištiesai.

Šeimos židinyš šiuo metu visiems labiausiai rūpi, kad išliktų grynai lietuviškas. Gerai žinome, kad tik toji tauta išlieka net ir didelėje nelaimėje arba atsidūrusi svetur, jei išlaiko savas ir gausias šeimas. Kiekviena mišri šeima tautos okupacijos metu arba svetur yra tautai nuostolis, nes sve tima įtaka ir dvasia įsibrauna iki pačios gyvybės versmės, kada ir šiaip jau visa tauta supama iš lauko Atlaikyti tą dvigubą spaudimą beveik neįmanoma. Tegali būti tik labai retos išimtys. Gyvename gi ne išimtimis, bet taisyklėmis. Yra gana aišku, kad svetimos tautos jungs arba svetimam krašte greičiau nusvers tasai iš tėvų, kurio tauta valdo ir vyrauja. Toksai pavojus šiandien yra lietuviams ir tėvynėje ir už jos sienų. Mišrios šeimos mums buvo ir lieka dideliu nuostoliu.

KODĖL NUSILPTA?

Praeityje, nėra jokios abejonės, iškilusi ir išplitusi lietuvių tauta nusilpo mišrių šeimų gausumu, nes lietuvių kraujo nutekėjė į slavus daugiau, negu vandeas Lietuvos upėm. Pirmiausia didžiųjų Lietuvos kunigaikščių giminės, užvaldžiusios didelius Rytų Europos plotus, beveik visuotinai pasidare mišrios. Savajme suprantama, kad veikė rytų krikščionybė ir kultūra, bet ne mažos reikšmės turėjo ir pačių lietuvių silpnas pasipriešinimas. vėliau nulietuvėjo didelės masės di duomenės, nes patys jų vadai, kancleriai ir hetmonai, vedė ne savo tautos žmonas. Dar ir paskiausiais laikais, devyniolikto ir net dvidešimto amžiaus pradžioje, kaip skundėsi draudžiamoji spauda, daug lietuvių jaunuolių, išėjusių Rusijoje mokslus, dingo savo tautai, susipainioję svetimam sijoje. Kiek lietuviška kaimo šeima mums buvo išganyti ir at gimimu, tiek bajoriška bei inteligentiška šeima didele dalimi nusirašė į nuostolius.

KAIP IŠSILAİKĖ?

Amerikoje beveik per šimtą metų išliko dar didelės masės lietuvių tik dėl to, kad ankstieji mūsų emigrantai kūrė daugiausia lietuviškas šeimas, spietėsi mieste vienon krūvon — kolonijon, organizavo savas parapijas, draugijas ir klubus. Mišrių šeimų pasitaikydavo labai nedaug. Ankstesnieji lietuvių emigrantai, kad ir netaip mokyti, nėra taip greitai praradę lietuvių tautai savo vaikų, kaip juos dabar praranda naujai atvykusieji.

Kanadoje prieš penkmetį pravestas lietuviškos šeimos teismas rado, kad tik pusė lietuviškų šeimų tebesilaiko vien tik lietuvių kalbos, kultūros ir papročų; arti trečdalis lietuvių bei jau darosi šalvi, o visos penktadalis — net žuvę. Ir tai daugiausiai naujai atvykę. Vadinas, pakako 15 metų, kad svetima įtaka ir aplinka įveiktų. Žinoma, emigracijoje ji galinga ir lamdanti, bet niekada nebūna galingesnė už žmogaus dvasią, kurios stiprumas žymia dalimi priklausė nuo šeimos židinio.

Lietuviškos šeimos ir švietimo metai pakartotinai skatina pamąstyti apie tautinius, religinius bei dorinius šeimos ramsčius, kuriems dabarty susidaro nemažų pavojų.

Ar slėpti Jausmus?

Vieną žmogų virš kito iške jaučia daugiau, negu kitas. Iia toks skirtumas, kad anas šio anglų rašytojo ir meno

kritiko John Ruskin žodžiai tebegalioja ir po 100 metų.

ASMENINIAME GYVENIME.

Kartą J. K. Lageman girdėjo žymiąją muzikos profesore Rosą Baumpton sakant apie vieną savo mokinių — dainininkų, besiruošiančių koncertui per radiją:

— Šios balso registras nėra išimtinis, tačiau jos jausminis pajėgumas yra milžiniškas. Ji labai daug duoda publikai.

Iš tikrųjų, jausmais aiškiai nujauciame asmenis ir dalykus, išjudiname visas savo kūrybines ir kitas galias, lai mime sau kitų simpatijas, praturtiname save gyvais ir įdomiais santykiais su kitais.

— Kodėl tad taip dažnai nuneigiame, nuslepiame savo jausmus? Kodėl tiek kartų sąmoningai puoselėjame rezervotą, besiginančią laikyseną. nieko nesakantį, bejausmį šaltumą?!

Jausmai stipriau riša mus vienus su kitais. Jie išstato mus pavojun apsigauti. Jie mus pastumia stoti už tą ar kitą pusę, duoti kam nors pirmenybę, išsakyti visą karčią teisybę. Beto, vaidinant indiferentišką, galima užsiimti kuriuo dalyku ar asmeniu tol, kol aplinkybės tai patogiai leidžia. O tada be jokios vidujinės kovos ir širdgėlos, nusikreipti į kitą dalyką, asmenį, užsiėmimą.

Tačiau pašalinus jausmus iš šeimyninio gyvenimo, draugysčių, užsiėmimo, subuvimų — kas belieka žmogui?!

ŠEIMOJE IR BENDRUOMENĖJE

Kartą vienos bažnyčios kunigas turėjo pranešti liūdną žinią 12 metų berniuko tėvams: jų sūnus nuskendo mokyklos ekskursijos metu. Vėliau tėvai apie tai pasakojo kitiems:

— Skaudžią žinią mums perdavęs kunigas, nepasakė jokio pamokslu apie ištvermę. Tik jo akys prisipildė ašarų, ir jis verkė drauge su mumis. Dėl to mes jį visada labai vertiname.

Galima su kitu asmeniu dalintis pinigais, valgiu, butu, seksu — ir vistiek likti svetimais vienas kitam. Ar ne tai sumindo kojom gražiausias vedusiųjų svajas, slaptai padeda, lyg vėžys, sveiką, gražią meilę, padaro namiškiams šeimyninį gyvenimą nuobodu ir net sugriauna šeimas, bičiulytes ir draugystę?!

Taigi vienintelis būdas sąjį reikšti kitam žmogui yra dalintis jausmais — dalyvauti kitų ir leisti kitiems dalyvauti savo jausmuose. Kam tad slėpti savo jausmus?

Pasidalintas džiaugsmas taip pat yra oidesnis. Geroje šeimoje visi namiškiai žino, kuris jų jaučiasi patenkintas, liaksmas, ar susirūpinęs, nuiludęs; ar turėjo pasisekimą ar nepasisekimą. Paprastai jo

akys, veidas tai parodo kitiems, arba jis pats pasipasa-koja. Japamai, tartum kokia kalba, palaiko gyvą ryšį vienu su kitais, ne kaip kokių pašalinių žiūrovų, bet kaip vienos besitęsiančios įdomios dramos dalyvių.

JAUSMŲ BEI NUOTAIKŲ KEITIMASIS

Daugelis nepasidiki savo besikeičiančiom dvasios nuotai- kom. Tačiau jausmų ir nuotai- kų keitimasis yra gal tikriausias sveikos asmenybės ženklas. Kai jau nuotaika ar kuris dvasios stovis nebesikeičia — turėtume rimtai susirūpinti. Tai gali labai neigiamai atsiliiepti į mūsų kūno ar dvasios sveikatą ar santykius su kitais. Užtat nereikia bijotis nuotai- kų ir jausmų keitimosi nei nereikia juos nuslėpti.

Patirtis mus dažnai pamoko, kad su kitais sutikimo ir sugyvenimo paslaptis yra pri- tarti tam, ką kiti jaučia ir leisti jiems tai pajusti.

Jeigu kurio žmogaus laikysena kitų atžvilgiu pasikeitė, jeigu jis elgiasi šurkščiai ar barasi — pridėkim, dažniau išeina iš namų, labiau išsigeria, lošia — dažnai jis tuo pareiškia kitiems: «Kreip kite daugiau dėmesio į mano nuotai- ką ir jausmus!» Juk ir mes patys, kai sakome: «Jis mane supranta», — iš tikrųjų norime pasakyti: «Jis mane įvertina, brangina, mane at- jaučia».

Net ir patį mūsų laimė susideda iš besikeičiančių ge- ros savijautos, džiaugsmo, pa- sisekimo, užpelnyto pasidi- džiavimo, meilės, paguodos jausmų.

Tad protingai galvojant ir sveikai jaučiant, nėra išmin- tinga slėpti savo jausmus ar būti abejingu, šaltu, bejaus- miu žmogumi. Priešingai — pozityvius, gerus jausmus rei- kia puoselėti, leisti pasireikšti jiems ir dėka jų gyventi pilniau savąjį gyvenimą ir gi- liau dalyvauti kitų gyvenime.

Pagal J. K. Lageman
paruošė P. D.

Tai bent rinkimai!

Kovo 16 dieną, drauge su visais kitais Maskvos valdo- mais kraštais, Lietuvos žmo- nės turėjo balsuoti už komu- nistų partijos kanceliarijose numatytus kandidatus į vietines tarybas — sovietus.

Kiekvienas gyventojas, jei yra bent 18 ar daugiau metų amžiaus, turi teisę balsuoti, — teisę, kuri praktikoje yra paversta sunkiai išvengiama prievole. Visi balsuotojai turi balsuoti už 2 asmenis: už vie- ną į apylinkę ar savo mies- telį, kitą į rajoną. Vilniuj ir Kaune — į miesto dalies ir į viso miesto tarybas. Tik Klai- pėdoj, Šiauliuose, Panevėžy ir kurortuose balsuojama už vieną. Pasirinkimo nėra: koks

kandidatas kieno apylinkėje yra balsavimo kortelėn įrašy- tas, tai tik už tą ir galima bal- suoti. Arba galima kaip įnors perbraukti kandidato pavar- dę ir tuo parodyti, kad bal- suoji prieš, Tik 2234 priešin- gi balsai buvę paduoti praė- jusią kovo 16 dieną visoj Lie- tuvoj. Kadangi tai galėjo dau- giausia toki balsuotojai, ku- rie turėjo balsuoti už du kan- didatus, tai yra pagrindo ma- nyti, kad tokių nemandagių balsuotojų buvo apie 11 šim- tų iš beveik dwiejų milijonų. Žinoma, jeigu tie duomenys nėra pateikti «iš akies», fak- tiškai paduotųjų balsų gal- nei netikrinus...

Vienintelė reikšminga infor- macija iš pranešimo apie tą balsavimą yra balsuotojų są- rašuose įrašytųjų skaičius: 1,996,794. Tai reiškia, kad šiuo metu Lietuvoj yra toks skaičius sprendžiamąjį balsą pripažintų gyventojų. Iš jų komunistų partijoj — apie 5 nuošimčiai. Kokia komedija: Juk jei yra tik vienas kiaušis, tai nėra ko rinktis. Imi- tą vieną. O komunistai duoda balsuoti tik už vieną žmogų ir vadina tai «rinkimais!»

Nuodija Vandenis

— Mūsų upių pabaisa, yra besivystanti respublikoje pra- monė, — rašė rašytojas V. Dautartas praėjusio lapkričio PERGALĖJE, Vilniuje, ir aiš- kino: — Pramonės įmonės šis temingai nuodina upes. Kiek apie tai rašyta, o padėtis ne sitaiso. Kartais žmogus galvo- ji ir šiaip ir taip, ir visgi iš- vada peršasi viena — tai ken- kėjiškas darbas. Ir įmonių vadovai ne pinigine pabauda turėtų atsipirkti, bet kalėji- mu. Niekas padarytų nuosto- lių neskaičiuoja, Ir kaip sus- skaičiuosi, kas žūva vandens gelmėse. Mano tėvas, pusė šimtmečio žvejojęs Nemuno ir Nevėžio vandenyse, kartais sakydavo: «Nemuną pažįstu. Ką slepia Nevėžio gelmės — nežinau». Dosni ir gera upė buvo. Ir štai Panevėžio pra- monės įmonės ją nužudė: Pa- kraučių gyventojai nenuody- tą žuvį vežė vežimais ir įtrė- šė laukus. Žuvies žuvo tūks- tančiais tonų. O jei kilogra- mas žuvies kašuoja vieną ru- bį?... Pamatysime, kad yra už ką nusikaltėlius sodinti. Daugelyje upokšnių buvo iš- nuodyti upėtakai.

Dėl Šešupės buvo kaltina- mas Marjampolės cukraus fa- brikas. Dabar TIESA praneša, kad Gamtos apsaugos komite- tas iškelė tam fabrikui bylą valstybiniame arbitraže, ir ten komitetui iš fabriko buvo pri- teista 32,088 rubliai už nuos- tolius... Tas fabrikas jau ne pirmą kartą taip baudžiamas, bet negelbsti. Komitetas gi «liaudies» ir fabrikas taip pa- liaudies». Pinigai perkelta iš vienos kišenės į kitą, bet upė vistiek nužudyta, žuvys iš- nuodytos...

(ELTA)

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

Balandžio mėn. 15 d. 20 val. Liet. Kat. Bendruomenės choras užprašė šv. mišias už JAV vygos Valeikienės vėle, kuriose dalyvaus velionės sūnus Algis, kuris šiuo metu svečiuojasi São Pauly.

Povilas Pavidonis, buvęs ilgametis ir visų mėgiamas zakristijonas Vila Zelinos parapijos, jau kelintas mėnesis serga. Šiuo metu ilsisi ligoninėje Monte Ararat, Vila Marianoje, Sud Menucci gatvėje.

Liet. Kat. Bendruomenės choristai buvo susirinkę 8 d. balandžio svarstyti šių metų veikimo planą.

Motinos Dienos minėjimas Vila Zelinoj yra numatytas 11 d. gegužės, seselių gimnazijos salėje.

DĖKOJAME

Vila Zelinos Parapijos Tarybos surengtas religinės muzikos koncertas 30 d. kovo praėjo su gražiu pasisekimu. Parapijos Taryba turi malonios pareigos nuoširdžiai padėkoti už dalyvavimą programoj Teatro Municipal dainininkams: Victoria Kerbauy, Romeu Carrillo ir Vaelovui Laurinaičiui, tenorui Kazimierui Ambrozevičiui, ne tik dalyvavusiam programoje, bet ir pakvietusiam Teatro Municipal dainininkus; Prof. Lucijai Šukytei ir Caetano Taschetto išpildžiusiems kelis vargonų veikalus ir palydėjusiems vargonais solistus ir chorą; Liet. Kat. Bendruomenės chorui, dirguojant Viktorui Tatarūnui, su giliu įsijautimu ir nuotai-

kingai išpildžiusiam keleta numerių.

Po koncerto Jaunimo Namuose, choristams, solistams ir kitiems svečiams suruoštas priėmimas-koktelis praėjo šei myniškoj nuotaikoj besidalinant rūpimais klausimais.

Vaišių stalą artistišškai paruošė Angelika Trubienė su savo talkininkėmis.

Kvietimus ir programas vel tai atspausdino Al. Bumblio spaustuvė «Baltica», o kokteliui pakvietimus Br. Šukevičius.

Visiems prisidėjusiems prie koncerto surengimo nuoširdi padėka.

V. Zelinos Parapijos
Taryba

RELIGINIS KONCERTAS

Užpraeitą sekmadienį Vila Zelinos bažnyčioje įvyko gražiai suorganizuotas bažnytinės muzikos koncertas.

Nenaujiena, kad šiuo metu klasinė muzika neturi labai daug sekėjų, ypač jaunųjų tarpe. Dar mažiau mėgėjų lieka religinei muzikai. Užtat tikrai nemažas skaičius lietuvių, su sirinkusių šiam koncertui sudaro garbingą išimtį. Kartu parodo lietuvių kultūrinį lygį.

Pirmoji koncerto dalis skirta vargonų muzikai. Solistais vargonais pasirodė Caetano Taschetti ir Lucia Šukytė. Mūsų dabartiniams vargonams geresnį efektą duoda vargonų klasikai J. S. Bach ir C. Frank, pianistiniai kūriniai geriau skamba vartojant moderniškus elektroninius vargonus. Tarp solistų dainininkų šalia lietuvių baritono V. Laurinaičio ir tenoro K. Ambrozevičiaus, pasirodė sopranas Victoria Kerbauy ir bosas Romeu Carrillo. Repertuaras labai įvairus, interpreacijos reikalavimai nelengvi. Lietuvių autoriai mums artimesni, klasikai platesnei publikai pažįstami, didėja išreikalavimai. Sveikintina naujiena, bent čia rašan-

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 66-5952

TRADICINĖ ŠVENTĖ

Šv. Juozapo Vyrų Brolija minėdama 28-as veiklos sukaktuves, rengia tradicinę

ŠV. JUOZAPO PARAPIJOS ŠVENTĖ

Jį įvyks š. m. gegužės 4 d. 11 val. lietuviškos šv. Mišios su procesija.

12,30 val. Jaunimo Namuose prie bažnyčios lietuviškos vaišės pietūs.

Visi kviečiami dalyvauti. Pakvietimus galima gauti pas visus Brolijos narius.

Šventės Rengėjų Komisija
Šv. Juozapo Vyrų Brolija

Vila Anastacio Dr. J. BASANAVIČIAUS MOKYKLOS
GLOBĖJŲ BŪRELIS šiemet švenčia savo gyvavimo 20 metų sukaktį.

Ta proga š. m. balandžio 12 d. to paties vardo mokyklos patalpose, rua Camacan, 625, skanų.

CHURRASCO

ir kviečia visus tautiečius atsilankyti į šią sukaktuvinę šventę, kur tikrai maloniai pasivaišinsite ir pasišoksite. Pakvietimus iš anksto prašo įsigyti pas Būrelio valdybos narius, nes jie prie įėjimo nebus pardavinėjami. Pradžią 20 valandą.

BŪRELIO VALDYBA

P. JUOZA MATELIONI

60-tojo gimtadienio proga sveikina

Maldos Apaštalavimo Valdyba
ir nariai

šiam, K. Ambrozevičiaus «Ave Maria».

Stipriuojų momentu vistiek skaitytinas choro pasirodymas. Lietuvių Choras, vadovaujamas muz. Viktoro Tatarūno tinkamai atliko savo uždutį. Taip pat ir mūsų publikos skėniui yra artimesnis choro garsas, negu solistai dainininkai, ar instrumentai. Pirmosios giesmės J. Gruodžio ir S. Šimkaus kompozicijose turėjo gerą motyvų išdėstymą. Toliau jautrumas kiek silpnėja, gal dėl to, kad autoriai mums svetimi. Kažin, ar nebūtų buvę geriau lietuviškuosius autorius sudėti į galą stipresniam efektui.

Nėra abejonės, kad šis koncertas pareikalavo daug darbo jo rengėjams. Deja, tai gal

nebuvo galima tinkamai įvertinti dėl koncerto ilgumo. Jokiū būdu nenorima peikti tokį gražų darbą, reikia tik pagirti. Negalima tačiau užmiršti, kad publikos dėmesys turi tam tikras ribas. Jas perėjus negalima išlaikyti tos nuotaikos, kuri randasi per trumpesniąją laiką.

Sveikintina todėl būtų mintis vietoj vieno didesnio koncerto Didžiojoje savaitėje, kad lietuviai Brazilijoje galėtų pasigėrėti kitu metu laiku antru panašaus meno lygio koncertu. Kaip matome, publikos tam netrūksta.

[A. D. P.]

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS—SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

RENTOS MOKESČIO

apskaičiavimą, fizinių ir juridinių asmenų deklaracijos surašymą ir t. t.

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo

Sete de Setembro, 52, 6.º andar, sala 607.

(priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo

C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —

Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Mooca,

Arti Dr. Vinea Kudirkos mokyklos rūmų.

ATSKIRO

KAINA 0,30

Mooca

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJA

Didžiosios savaitės pamaldose šiemet dalyvaus kiek didesnis skaičius žmonių negu kitais metais. Viską atlikta lietuviškai ir žmonės galėjo giedoti psalmes iš tam tiks lui atspaudintų lapų. Didžiojo Šeštadienio apeigose, po Krikšto vandens pašventimo T. J. Kidykas, S. J. pakrikštijo Braslauskų dukrelę.

Paskutinės Šv. Kazimiero parapijos pamaldos Dr. V. Kudirkos patalpose bus kitą sekmadienį, šio mėnesio 20 dieną 15 valandą. Po pamaldų altorius ir kiti reikmenys bus nugabenti į Tėvų Jėzuitų vienuolyną R. Juatindiba, 20, Parque da Mooca.

Paskutinė AUŠROS choro repeticija Dr. V. Kudirkos patalpose o taip pat ir lietuvių kalbos mokyklėlės pamokos bus šį šeštadienį, bal. mėn. 12 dieną, įprastu laiku. Vėliau repeticijos ir pamokos vyks Tėvų Jėzuitų vienuolyne.

Sv. Kazimiero par. klebonas T. J. Bružikas S. J. Didįjį Ketvirtadienį aplankė 35 ligonis ir senelius, nunešdamas jiems šventčiausį ir išklaudydamas velykines išpažintis.

T. Petras Daugintis S. J. Didįją Savaitę talkininkavo prelatui A. Arminui, Mauá.

Iš JAV pasisvečiuoti atskrido p. Algis VALEIKA. Jis ten turi gerą darbą prie geležies lauko spaudžiamosios mašinos gauna gerą atlyginimą, turi nusipirkęs «Dodge» automobilį, dalyvauja Cicero lietuvių bažnyčios chore, yra Jūrų Šaulių kuopos narys ir jų laivo įgulos dalis. Visa Valeikų šeima gražiai įsikūrusi ir siunčia pažįstamiems geriausių linkėjimų.

P. Algis apsigyvenęs Zelinėje pas p. Gudavičiene. Grįš namo šio mėnesio gale.

GIMTADIENIAI: Šios savaitės bėgyje gimtadienius minėjo: ar dar minės: Kostas Ališauskas (7), Julio ir Victor Lokowicz (8), Aldona Butrimavičiūtė, Marcelė Adulienė, Agota Petraitienė (12).

MIRĖ

STASYS LITVAITIS mirė 29 d. kovo, 57 m. amžiaus, kilęs iš Kazlų Rūdos. Paliko 2 seseris ir 3 dukteris.